

Red. prof. dr. L. Pita mic: Pravna načela ustavopravne vede, 4. — Splošna načela upravnega prava, 2.

Hon. nast. dr. B. Senekovič: Obrtno pravo, 2.

Hon. nast. dr. H. Steska: Občinsko pravo, 2.

Red. prof. dr. I. Žolger in red. prof. dr. B. Vošnjak ne predavata v tem semestru, ker sta uradno zadržana, prvi v Parizu, drugi v Beogradu.

Razne vesti.

V Ljubljani, koncem aprila 1920.

(Poverjenišтво za pravosodje v Ljubljani.) Gospod dr. Vladimir Ravnihar, ki je bil dne 31. oktobra 1918 imenovan od predsedništva Narodnega Veča v Zagrebu »kot vrhovne oblasti države Slovencev, Hrvatov in Srbov« poverjenikom za pravosodje v Sloveniji in ki je opravljal to važno funkcijo z lastno mu marljivostjo in preudarnostjo primerno novi dobi in na splošno zadovoljnost, bil je vsled svoje ostavke rešen tega poverjenišťva z ukazom kralj. Visokosti prestolonaslednika z dne 8. marca 1920. Istega dne je bil imenovan za njegovega naslednika gospod višji deželnosodni svetnik Josip Fon.

(Vrhovno sodišče v Zagrebu.) Vsled odredbe z dne 28. novembra 1919 Ur. list št. 177 se je pristojnost stola sedmorice v Zagrebu začasno razširila, ob kratkem rečeno, na Slovenijo in Dalmacijo s pomočjo novoustanovljenega oddelka, ki veljajo zanj predpisi kakor za bivše vrhovno in kasac. sodišče na Dunaju. Za ta oddelek so bili z naredbo od 30. januarja 1920 imenovani pri stolu sedmorice: za podpredsednika senatni predsednik Fran E. Smeccchia, za vrhovnega drž. odvetnika generalni odvetnik Iv. Okretič, za svetnike dvor. svetnika dr. Ant. Verona in dr. Jos. Metličič, prvi drž. pravdnik M. Černe, višji dež. sod. svetnik Fr. Milčinski, sodni predsednik Jos. Žmavc, višja dež. sod. svetnika H. Lasić in dr. Ant. Furlan.

(Odlikovanje.) Dvorni svet. v IV. činovnem razredu dr. Janko Babnik v Ljubljani je po naredbi z dne 30. jan. 1920 odlikovan z redom sv. Save II. vrste.

(Osebnе vesti.) Podeljen je: III. činovni razred predsedniku viš. dež. sodišča v Ljubljani Iv. Kavčniku, IV. čin. razred dvornima svetnikoma v Ljubljani Fr. Dukiču in Mih. Gabrijelčiču, naslov in značaj dvornosodnega svetnika prvemu drž. pravdniku v Novem mestu dr. Ant. Kremžariu, predsedniku okrož. sodišča v Celju dr. Jos. Kot-

niku, prvemu drž. pravdniku v Ljubljani Bož. Bežku in podpredsedniku dež. sodišča v Ljubljani Fr. Regallyju. — Imenovani so: sekc. svetnik dr. Milan Škerlj pri poverjeništvu za pravosodje v Ljubljani za dvornosodnega svetnika, predsednik okrož. sodišča And. Jeglič pri višjem drž. pravdništvu v Ljubljani za višjega drž. pravdnika v Ljubljani in tit. višji dež. sod. svetnik Fr. Peterlin za višjega dež. sod. svetnika v Ljubljani.

(Odvetniška zbornica v Ljubljani) šteje sedaj, odkar je njen okoliš razširjen na celo Slovenijo s Prekmurjem vred, 160 članov in 76 kandidatov. Po volitvi, ki se je vršila na zadnjem občnem zboru dne 20. decembra 1919, je sestavljen zbornični odbor tako: predsednik dr. Majaron; podpredsednik dr. Žirovnik; člani dr. Kalan, dr. Lovrenčič, dr. Pirc, dr. Fran Rosina, dr. Tekavčič in dr. Vodušek; nadomestniki dr. Fettich, dr. Kokalj, dr. Korun, dr. Novak in dr. Ravnihar. Disciplinarni svet: predsednik dr. Triller; člani dr. Juro Hrašovec, dr. Kokalj, dr. Lipold, dr. Novak, dr. Oblak, dr. Ravnihar, dr. Sabothy, dr. Vlad. Sernec, dr. Smole in dr. Švigelj, dr. Tavčar, dr. Tominšek, dr. Zupanc in dr. Žirovnik; nadomestniki dr. Fettich, dr. Hacin, dr. Klepec, dr. Kobal, dr. Korun in dr. Lavrenčič. Zbornični pravdnik je dr. Tekavčič, njegov namestnik pa dr. Pirc.

(Društvo slovenskih sodnikov v Ljubljani) osnovalo se je 26. januarja 1919. Namen ustanovitve je mnogostranski. Šlo je za to, da se najde stik med sodniki cele kraljevine in pripravijo tla za ustanovitev »Zveze jugoslovanskih sodnikov« za vse sodnike troimenega naroda. V taki zvezi bi se našel osebni stik med tovariši in olajšal vzajemni študij doslej še različnega prava v raznih delih velike naše domovine. Nadalje naj bi društvo stremilo za tem, da se vse posle, ki ne spadajo strogo v sodstvo, — čeprav zahtevajo tudi juridične predizobrazbe — sodnikom odvzame in se tem omogoči, posvetiti se z nečeljenimi silami svojemu pravemu poklicu. Skrbelo naj bi tudi, da se sodniški naraščaj vsestransko izobrazi, da bo svojemu ljudstvu res to, kar od njega sme zahtevati: vseskozi idealen sodnik. Ker so sodniki v prvi vrsti poklicani, da dajo mrtvemu besedilu zakona pravo življenje, šteje si društvo za nadaljno nalogo, priboriti sodniškemu stanu primeren upliv na zakonodajo, vsaj kar se tiče pravosodja. Društvo pa si nikakor ne more prikrivati dejstva, da spada k zdravemu, neodvisnemu sodniškemu stanu tudi njega neodvisnost v gospodarskem oziru, vsled katere naj že a priori zgine vsaka možnost, dvomiti nad dejansko neodvisnostjo sodnikov napram katerikoli stranki.

Pod to egido se je tedaj 26. januarja vršil prvi občni zbor, na katerem so bili izvoljeni sledeči funkcionarji: predsednikom dež. sod. podpredsednik Fr. Regally, podpredsednikom sod. svetnik Fr. Vedernjak, tajnikom sod. svetnik dr. Fr. Mohorič, blagajnikom viš. sod. svetnik Al. Žebre; za odbornike: viš. sod. svetnik Fr. Milčinski, sod. svetnik Ant. Nagode, drž. pravdnik dr. Rob. Ogoreutz; za odbornike-poverjenike: v Celju sod. svetnik dr. Jak. Doljan, v Mariboru drž. pravdnik dr. M. vitez pl.

Graselli, v Novem mestu sodnik dr. Gašper Stojkovič, avsk. dr. Jakob Hodžar; za preglednike računov dvor. svetnik Fr. Dukič, prvi drž. pravdnik Bož. Bežek, njuna namestnika viš. dež. sod. svetnik dr. Ant. Skumovič in sod. svetnik Iv. Vrančič.

Takoj po ustanovitvi je stopilo društvo v stik z Zajednico hrv. sudaca u Zagrebu, Zajednico sudaca za Dalmacijo v Splitu in Udruženjem sudija Bosne in Hercegovine u Sarajevu. Prvo se je preosnovalo, drugi dve pa sta se šele ustanovili. Društvo se je dalje obrnilo na predsedništvo prvoštopenog suda u Beogradu, sudbenog stola v Novem Sadu in sodišče v Cetinju. Sodniki v nekdanji kraljevini Srbiji še nimajo svoje lastne stanovske organizacije, temveč so včlanjeni pri Udruženju pravika u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca. S tovariši v Vojvodini in v Črni gori je društvo stika zaman iskalo.

Po delovanju društva doseglo se je dosedaj sledeče: 1. vsled prošnje, ki jo je vložilo dne 7. maja 1919, je poverjeništvu za pravosodje v Sloveniji z razpisom z dne 7. junija 1919, Štev. 2100 avskultantom in pravnim praktikantom v sodni pripravljalni službi dovolilo k njihovim adjutom mesečne v naprej plačljive podpore. 2. Dne 30. aprila 1919 bila je vložena prošnja z vsemi statističnimi podatki, da se podeli sodnikom, državnim pravdnikom in sodniškim kandidatom službena doklada v izmeri letnih 1800 dinarjev. Prošnja ni imela zaželenega uspeha; doseglo se je le 150 K na mesec, ker se je ustvaril junctim z zahtevami ostalih sodnikov izven Slovenije. Tudi če bi se bilo prošnji celotno ugodilo, ne more nihče trditi, da so te doklade morda visoke. Sodniki polagajo pa odločilno važnost na to doklado, ker gredo s stališča, da jih mora država izločiti iz vrst ostalih državnih uradnikov, in morebiti uvrstiti v posebne, njih odgovornosti in njih delu ustrezajoče plačilne razrede, s posebno službeno pragmatiko.

Društvo je, kolikor gre za skupne interese vseh državnih uslužbenecv delovalo skupno in sporazumno z društvom državnih uslužbenecv kraljestva SHS za slovensko ozemlje v Ljubljani in gledalo na to, da se interesi akademikov ne zapostavljajo. V tem društvu je učlanjeno društvo v celoti. Za tako skupno akcijo je smatralo društvo ustanovitev »Samopomoči« na združni podstavi.

Poleg tega pa je posvečalo društvo svojo pozornost posebnim interesom sodnikov in akademikov in s temi skupaj započelo posebno akcijo za primerno zvišanje službenih prejemkov akademikov.

Naredba celokupnega ministrstva z dne 16. decembra 1919 v Urad. listu pod št. 836 je preveč znana, da bi bilo treba na tem mestu reči kaj več, kakor kratko samo poudariti, da se je glede na sodnike in vse akademike zgodilo baš nasprotno tega, kar so opravičeno zahtevali. Na sestanku organizacij javnih nameščencev-akademikov dne 22. januarja 1920 moral je predsednik našega društva konstatirati, da ima podporačnik samec na leto okoli 4000 K več prejemkov, kakor n. pr. višji sodni svetnik samec.

Po posledkih 1. rednega občnega zbora dne 2. novembra 1919 vložilo je društvo pri ministrstvu pravde več resolucij, ki se nanašajo tako na materijelno kakor na idealno stran društvenih smotrov. Glede materijalnega stališča se je zahtevalo v glavni stvari odpravo različnih službenih naslovov in čin, razredov, avtomatično napredovanje sodnikov, zagotovilo VI. razreda vsem usposobljenim sodnikom in državnim pravdnikom, na višjih mestih v višje razrede, ki odgovarjajo njih delokrogu in njih odgovornosti.

Resolucije izven materijelnega značaja zadevale so zlasti vprašanje veljavnosti naredb, ki se izdajajo ali se bodo še izdale.

Samostojno je bila vložena v Beogradu resolucija glede ustanovitve enotnega vrhovnega sodišča za vso državo. Prepozno je bilo, kajti tedaj bilo je že odločeno, da se ustanovi v Zagrebu pri stolu sedmorice poseben oddelek kot vrhovna instanca za Slovenijo in Dalmacijo. Enake zahteve odvetniške zbornice istotako niso imele nikakega učinka. Društvo je šlo potem za to, da dobe slovenski sodniki pri vrhovnem sodišču v Zagrebu toliko mest, kolikor jim jih dejansko gre po številu prebivalcev in sodišč, podrejenih novi instanci. To prošnjo je sklenil odbor takoj, ko je zvedel, kaj se namerava v Zagrebu (8. decembra 1919), jo odposlal v Beograd ter jo dal vročiti tudi obema slovenskima ministroma in načelnikom parlamentarnih klubov vseh strank. Imela je nepopoln uspeh.

Dne 7. marca 1920 se je vršil 2. redni občni zbor. Mesto odstopivšega odbornika tajnika bil je v odbor izvoljen dež. sodni svetnik dr. P. Skaberne, sicer pa se je sklenilo, da se ta občni zbor nadaljuje meseca maja, ko ima priti na razgovor zlasti sprememba pravil.

Društvo ima sedaj 216 članov.

V Ljubljani koncem aprila 1920.

Prošnja.

Vsem gospodom sodnikom, odvetnikom, notarjem, javnim in privatnim juridičnim uradnikom.

Za delovanje naše pravne fakultete v Ljubljani je velevažno, da si ustvarimo pravno biblioteko. Omejena sredstva, kurz denarja, težkoče pri transportih iz inozemstva ovirajo le količkaj povoljno ureditev te zadeve. Radi tega si dovoljuje podpisani dekanat obrniti se na vse prijatelje naše visoke šole, posebno pa na v jurističnih poklicih delujoče gospode s prošnjo, naj po možnosti prispevajo z darili: knjig, ki jih hvaležno sprejme podpisani dekanat. Poleg znanstvenih knjig bi bile najbolj potrebne nove izdaje zakonov in učne knjige (v hrvatskem in nemškem jeziku) za rabo študentov.

Dekanat pravne fakultete v Ljubljani.

Prof. dr. Pitamic.